

Nepotpisani se depeti ne iskaju. Pripodlana se pisma iskaju po 5 av. svaki redak. Oglasi od 5 radaka stope 60 n. za svaki redak više 5 n. ili u slučaju optovorjaja ex pogodbe sa upravom. Novci se daju poštarskom naputnicom (assegno postale) na administraciju „Naše Sloga“. Imo, prezime i prij. blizu poštu valja tučno označiti.

Komu list nadodje na vrieme, tako to javi odpravnici u otvorenem pismu, za koje se ne plaća poštarine, ako se izvana napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a neologa sve pekvare“. Nar. Pos.

Novi državni sabor.

II.

Prije nego li se je znalo za dogovor poljskih i njemacko-liberalnih zastupnika na državnom saboru, izražena bilo je želja sa raznih stranah, da bi se stvorio sveslavenski klub, u kojem bi našli mjesto zastupnici svih slavenskih plemena naše pole države.

Rečenim dogovorom izjavljiva se ta želja i nada idejalnih slavenskih rodoljuba. Ali i bez Poljaka mogao bi se sastaviti slavenski klub, u koji bi mogli stupiti Česi, Rusini, Slovenci i Hrvati. Takav klub igrao bi bez dvojbe važnu ulogu u carevinskom vičeu, te ga nebi mogla nijedna vlast prezirati.

Nu i tomu se je žalivože sa nadležne strane na vrieme na put stalo. Da se to proprieti diglo se ponajprije kuku i motiku na mladocičke zastupnike, koji da su slobodnjaci, bezvrići itd. i s kojimi, da nije moguće ostaniti slavenskim zastupnikom, osobito umjerjenijim, nikako sporazumljene. Da je sve to maslo neprijatelja Slavenstva, koji su medju nas sjeme razdora gljegod mogu, netreba nam tekar dokazivati.

Osim toga nagovoren bilo je grof Hohenwart, za kojega se je pred izbori občenito pisalo, da više kandidati, neće, da preuzme zastupnički mandat u jednom od izvanjskih izbornih kotara Kranjske. I to nebijaje učinjeno bez važna razloga. Izborom grofa Hohenwarta htjelo se je naime preprečiti dvoje. Prvo, da se nestvoriti slavenski klub, i drugo, da bi se opet pod jednu kapu skučilo južnolavenske zastupnike, koji su već pod tom kapom bili i koji bi možda inače tvorili klub slavenskih i hrvatskih zastupnika na carevinskom vičeu.

Jednim udarcem htjelo se je dakle ubiti dve muhe.

O ustrojstvu slavenskog kluba i bez Poljaka danas se više i negovori. Taj dio svog programa izvedeo sretno protivnici austrijskih Slavena. Preostao bi njim dakle jošte drugi, dio t. j. da prepreči ustrojenje sloveno-hrvatskoga kluba. U taj klub imali bi stupiti slovenski zastupnici iz Štajerske, Kranjske i Primorja, te hrv. zastupnici iz Dalmacije i Istre. Sva hrvatska glasila iz Dalmacije pišu, da narod nikako neželi, da njegovi zastupnici pristupe Hohenwartovom klubu, kojega upravlja mogao kroz tolike godine povoljno riešiti niti jedno koristno pitanje za Dalmaciju. Ako bi pak politička nužda zahtjevala, da moraju stupiti zastupnici iz Dalmacije u rečeni klub, neće moći toga učiniti, dok nijm se nedade čvrsto ja mstvo, da će se klub u buduće više obazirati na Dalmaciju, nego li do sada. Oni dakle nesmiju više bezuvjetno i blioje stupiti u taj klub.

Slovenski zastupnici iz Štajerske, Kranjske i Primorja zavezali su se 2. oktobra 1890. na sastanku u Ljubljani, da će nastojati čim se sastane novi državni sabor, da se sakupe svi slovenski i hrvatski zastupnici ovih naših južnih pokrajina u čisto slavenskom klubu. Obvezali su se tada svečano, da će raditi oko izvedenja narodnoga programa, čega u Hohenwartovom klubu nikada postići neće.

Tu imademo dakle pred sobom s jedne strane jasne i odlučne izjave svih hrvatskih glasila iz Dalmacije, s druge pak obveze ljubljanskoga sastanka, te izjave neodvisnih narodnih glasila iz svih slovenskih pokrajina. Tim je dakle jasno označen pravac koji hrvatskim toli slovenskim zastupnikom na državnom sastoru.

Za nas imade jošte posebnu važnost resolucija političkoga društva „Edinost“ prihvaćena jednoglasno na glasovu skupštini u nedelju dne 5. t. m. Resolucija ta glasi doslovce:

„Gledate razvrštenja stranaka u novom carevinskom vičeu očekuje poslužičko državno, „Edinost“ od gg. zastupnika Ivana Nabergoja i prof. Vjekoslava Spinčića, da će nastojati oko toga, da se ustroji slovensko-hrvatski klub (ako nebjude moguće ustrojiti slavenski klub), koji bi se dogovarao sa Hohenwartovim ili kojim drugim klubom, koji bi podupirao slovenske i hrvatske zastupnike uvek i odlučno, i to bar u toliko, koliko to traže zaključeci ljubljanskoga sastanka.

Iz narodnih i vjerskih obzira izreći političko društvo „Edinost“ iskrenu želju, da nestupe imenovanim zastupnicima u budi koji klub, koji bi se, da se postigne stalna ili privremena većina u carevinskom vičeu, vezao s klubom bivše ljevice.

Obče pak očekujemo od imenovane gg. zastupnika, da će dosljedno i složno sa jednakomislećimi slavenski zastupnicima raditi oko toga, da se piovede narodna autonomija i podupuna jezikova ravnopravnost u školi i u čitavom javnom životu“.

Ortom resolucijom označen je pravac našim narodnim zastupnikom, te se čvrsto nadamo, da će se ga držati bez obzira na lijevo il desno. Tačno glasi želja njihovih biraca, koju nemogu i nesmiju mimoći neće li se iznevjeriti zadatoj rieci i našemu narodnom programu. Obziri il privatne obveze na stran; nek se vrši volja naroda, jer tko nebi tako postupao, nebiće mogao dugo ponositi krasnim nazivom: zastupnik naroda.

DOPISI.

U Zadru na Blagovješt 1891. —

Velecijeneni gosp. uredačev!

Dupujete malo prostora u cijenjenoj „N. S.“, dajte mi odšku i lijek mojoj ostareloj duši. Vjera i Bog nijesam nakon bio više dopisivati u novinama; davno je ono bilo, danas su sijedine maha zahtvate, ruka držati pače, došlo je dooba, da se idu do groba.

Ali, ko imalo ima u sebi čušta slavensku, ko iole osjeća za onjem, što je slavensko, ko misli na budućnost, ko ljudi imaju ponos slavenski, taj ne može mučiti da predje i da uđe odšku osjećaju svome, zbog smrću sveze između Srbija i Talijana u Dalmaciji.

Da, jaduo je i zadržao kamoli izustiti. Srbin se bješće Hrvati!!! Ali, kad je tako zar ob Boga sudjeno, da se rođena braća između sebe nesporazumiju. Kad moramo, da se jedan protiv drugoga borimo, a sone zašta samostalno, Srb, da ob Boga nadjete, na izboru ne stupate? Zašto se starjem neprijateljem spojite? Zašto cijepate srca matera slavenske? Zašto najpošloje na ponudu Hrvata ne pribaste? Ne — ne — Srb obdiše braću rođenu, a prigrliši koga? — „krvnika starog svoga“.

Dubrovnik je taj, koji je glavnu ulogu igrao u ovoj srpskoj svezi Srbo-talijanskoj. Pa što su sotijem dobili? Opti ništa neg sramotu. Ako je istina, da jo Dubrovnik srpski — on je ovaj put mimo srpsko cijelom erputu pokazao, jer iz njega jedino, jedini Talijan na carevinsko vrijede oče, da zajedno na zastupničku stolicu ponuđu „jednijeh Srbâ“.

Jedina Boka, ona se je proslavila, kako kaže „Srbski Glas“, jer šalje jednog svog srpskog zastupnika, i to onoga, koga je ona bez pomoći Talijana izbrala. Dakle samo jednog! i time je sve svrdenol.

G. Dr. Matijević u svojoj izjavi u „S. G.“ kaže: „iz nužde je ovo moralno biti“. A kakve nužde? kad je Boka svog jednog zastupnika poslala bez bojazni, bez pomoći; što vam je trebala sveza dakle sa Talijanima?

*) Ovaj dopis primisno od ugledna Srbina iz Zadra, te ga priobčujemo bez ikakve promjene i bez ikakva tumačenja. Op. Ured.

POLISTAK.

Pismo iz Zagreba.

Uz slabe auspicioje najavilo nam ljetos veljeće oficijelno svoj dolatak, nu kole i čini se, da se je ljetos premali, jer ik pšem ove redko praminja snieg u gustim paholjicama kao avred zime. Potokom ovog mjeseca imali smo krasnijih poljetnih dana, nu na samu svjetinju namjurolo se nebo i čini se, kan da je ono bijelo, da tuguje za Španjeljem, koji je po Golgoši izpastio svoj božanski dub. Unatoč tomu opaja nas ovogodišnji Zavrsek nekum nadom u sretniju budućnost, a prejeće nam je, ako Bog da, ostanulo već početkom ovog mjeseca, kad no smo slavili pobedu Hrvatsva u Istri, iz kojega će održati našem ostanuti još ljepe pramaljeće i opojiti svojim proljetnim dahom ciro Slatinstvo ovik i okrug Litave!

Our naša krasna prieštolačka prošla je hrvatsku pobjedu u Istri zasvim skromno i čedno, ali ipak čestno i dostojanstveno. Nije se tu doduše čulo uz prepuni stol efektnih govoru, niti burnih orationi, nu sitno kucanje časa i planete, žariči odašavaće ti sve, što je u taj par većalo plemenito hrvatsko srce spramoga braća, patriotsa u Istri, koji je pod vodstvom „malene, ali hrabre žadice junaka“ znao otreći se jarma tudinskog. Prva vijest, što ju je brojavanja žica donela u Zagreb, potresla je avščijos vremem,

a iz ustiju svakog rodoljuba mogao si čuti radostan usklik: „Živili naši hrvatski braća u Istri — živili Spinčić i dr. M. Laginja!“ Da se što dičnje proslavi trijumf Slavenstva u Istri i Mlađočeha u Českoj najvili su zagrebački svečinilisti gradjanji komera, na koji se bio sakupio i veliki broj rodoljubivih gradjana i ih odčinika. Nuoduh je revno redarstvo, po svoj prilici na mig sa Markova trga, pronašlo shodnium, da se komera ovanjeti, kako bi se predušio eventualno izmjeni misli i čuvatava, a u mladeničkim arcima ugušio slođan polet. Evala im! Nu ovdjejani svjetinji Hrvati, koji u potonje doba, nu u čemu ovanita hvala rodoljubivom glasili „Hrvatskoj“, velikim simpatijama prate svaki ma i najmanji pokret u paostrini Istri, ne dodele se terorizirati, te uz prijateljski domjenak proslaviti hrvatsku pobjedu. Cielo oponištivo novinstvo popratilo je zanemljivim člancima istarske pravke i najostrije žigalo političku brigantinu Talijansku i Veneciju u Poreču. Ovdjejani slaveni i polunalbeni organi ponosali se, knošto se i očekivali dalio, ravništa blidno i rezervirano, kao da su time pokazati htijeli, da je njima toliko stalo do pobjeda u Istri i Českoj, koliko Bismarcku do Afrike. Ali vremena se mijenjaju, te će bez dvojbe i po nas Hrvate svakutin ono željkotano prelijepi, kad će Hrvat diljem ciele domovine moći kazati, da je i on svoj a domove... .

Da se to čim prije ostraži, glavno je, da so svi Hrvati širok naše prostrane

otakbine čito bolje upoznaju, da brat bratu padne oko vrata, izjeda mu svoje rane, otare suzu s vlažna oka, pa da tako jednokratna braća cijelom svetu dokažu, da u njima ista srca bije i da ih ista vodi misao. Gle, baš tomu je sad najbolja hora: još par mjeseci i u našoj će se metropoli, i učištvom hrvatsko-slovenskog gospodarskog društva, prigodom njegovog petdesetogodišnjice, otvoriti: „Jubilarna izložba“, na kojoj će pokazati Hrvatska, što je ugradila ovih poslednjih petdeset godina u gospodarstvenom pogledu. U tu se svrhu drže već od prošle godine revno sastanci, sakupljaju se širom ciele domovine prinosi, te pristaze li ovo plemenito poduzeće čitavom hrvatskomu narodu živ uz srce, biti će ono i okrunjeno najlepšim uspijehom. Na svenčinljatom trgu, gdje će se obdržavati ljetotinja izložba, zatvorenju je preko stotinu radnih ruku, te je tako rekru preko noći ispred naših očiju izniknulo nekoliko kraljevskih paviljona. Moja svrha nije, da sa ovih par redaka iztaknem sve probitko, što ih ovakova izložba svakomu narodu dopriša, na svakako utzme li se u obzir, da će biti dostop je zastupani svih predmeti, koji zajecaju gospodarsku strukturu, to Istra, kar eminentne poljedeljke zemlje, aži smjeli propusiti agudu, a da mnogo brojno neponajeti izložbe. Putni troškovi neće preveliki, jer će se o to postari izložbeni odbor, a Hrvati u našoj domovini primiti će braću Istrane u svaku dobu na svoje tople gradi i hrvatski ih pogustiti.

Osim toga doneti će nam ova izložba

mnogo noviteta. Tako imati čemo sgodu, da opet čujemo naši blagopokojnu operu, kojoj jo smrtno opjevac opiole g. Gjuroković, a koju je na novo uzdradio naš stari Ilirac gosp. Štrig. Nadalje, ako svij znači ne varaju, biti će naša krasna prieštolačka do tada električno razsvetljena, a da se zadovolji vrloči želji gospodina Černoviča, koji je u jednoj slijednici gradskoga zastupstva neumrlog pjesnika Kačića proglašio — risuu tenestis — magjarskim pjesnikom, podignuti će se našem starcu Milovanu i u Zagrebu dostopato spomenik. Jubilarna izložba izvedenit će na kojetim, jedino gradu kazališta i tramwaya (konjke) je krovnjom naših uređitelja odgodjena valja „ad calendaris graces“.

Kad sam sbljia već kod kazališta, do-

"Ali Hrvati su prispisali, oni vjerski savatizam gone, oni vjeru u narodnu sestu mješajuju. Ne protiv riječim, moguće je i to, što ne odobravamo. Ali, ako Hrvati same svoj narod ne to pobuduju? Ako oni u vjeru pravoslavju ne diraju? — Po mom slabom shvaćanju, dade im se i o prospasti.

A šta biste rekli o talijanima? Šta su oni za vrijeme svoje vlade prema pravoslavnim činili? Sjedale su Srbi braće, kad su oni sebi ravne nagovarali, da na pravoslavni Božić-grob (pri proskešiji) krepane mačke, ljuške od jaja, kamenice, limunove itd. bacaju? Kad bijedni pravoslavni nije smjel ni van iz kuće izći; kad je mračne tamnlice posjećao i Bog ti ga znao da još bilo nije? Odgovorice mi braća Srbija tada je drugi vrijeme bilo, nijesmo onda bili što smo danas"; našto je odma nadodajem, da ni onda, ni danas pa ni nigda Hrvata u tom kolu, u toj stamatnoj igri vidjeti nijesi mogao, već na protiv. Hrvat uđio u pravoslavnu crkvu, Hrvat kod Srbinu prilazi krasno imu, i Božić i avako njegovo veselje, kao što i pravoslavni kod njega mogao niješ.

Ako se dakleni Srbi ljutje na Hrvate zbog vjerskog fanatizma, zajeta na Talijane mnogo i mnogo se dokazima u ruci jediti bi se moralni, ali ništa zato: "Onda bilo sed se spominjalo". Srbi u Dalmaciji (premda neki) "propast" svoju u Hrvatima vide, a u Talijanima "spas". Srmatka!

Ne mogu dalje, jer truležna kosti moje su se utrudile, staracke mi ruke uzdrktale su se, hodo upočitka. Do vidjenja dakle dragi g. Urednici. Požadravlja Vas Dalmatinac, pravoslavni Srbin

Pogled po svetu.

Trst, dne 8. aprila 1891.

Austro-Ugarska: Sutra dne 9. t. m. otvara se novo carevinsko veče, dočim će ga Njeg. Vel. cesar i kralj Fran Josip I. otvoriti 11. t. m. svečano priespolnom govorom. Govoreć o priespolnom govoru pišu juh unapred bečki listovi, da će se ovaj put isti ograničiti na gospodarstvene zakonske osnove, koje će biti saboru predložene. Spominjati da neće političkih i narodnih pitanja, za koja — da se valjano reče — nije se moglo ustrojiti potrebitu većini u carevinskom večetu. Najstariji zastupnik, koji će otvoriti carevinsko veče i bivši predsjednik istoga Dr. Smolka nalazi se već od par dana u Beču, to vodi privremeno predsjedničke poslove. Za danas sazvao je grof Hohenwart prveku bivšeg svoga kluba u sjednicu, u kojoj da će se konačno odlučiti o budućem položaju i odnosu toga kluba npram ostalim strankama. Bečki listovi

da bi rad čega, nego rad jedne hrdjave magarske komedije, proti kojoj će je citara kritika, osim službenih recenzensa, izbjegla. Pa da nisu i to plodovi naših uornalnih odnosa? Minule subote davača se opet "Poslednja ljeta" — a kroz odigrano se u sudnicu, jer su djaci opet demonstrirali, pri čemu je policijski nečuvanom bezobzirnošću postupala. Dva dana kasnije iznesena jo je stvar i pred skupčinu gradskog zastupstva, to je dr. Frank i interpellirao obrog tog gradskog načelnika. Cela ta affira uživljala je sličnu buru, te se poslednjih dana naše novine malone izključivo time bave....

Naš sabor otvoriti će se po svoj prilici mjeseca svibnja, te ćemo opet imati sгодu vidjeti na okupu svejunkave vladine strake i slati u trospjeva gg. Pavia, Sperca i Kovachevića, kako slijepi vreće prsotava na našu saborskiju opoziciju. Kako će se organizirati vladina vojska u saboru, to još neznamo, nu nadajmo se, da će i namavanju jednom bolji Uskrs, pa da Bog, da taj Uskrs bude pravim uzkršćenjem naših jedinstvenih težnja i preporodenjem naših još uvek neosnovanih ideja!

U to ime želim cijelom našem narodu: "Veseli Aleluja!"

Zagreb, u velikom čednu 1891.

Franz Martinov.

javljuju nam, da će brojiti taj klub 90 članova, a mi smo ljubopitni, da li su već taj ubrojeni i zastupnici naših južnih pokrajina?

Croatia: Pošto je bila knežnica Milena težko obolila, dodješao je i pohode dve kicerke iz Rusije, koje su tamo ustate za članove carske obitelji. Knjeginja je okrenula bolest na bolje, te se jur nalazi izvan pogibelji.

Srbija: Narodna skupština razpravljujući tiskovni zakon, prihvatala je člauk, po kojem neće smjeti od sada novine napadati bivšeg kralja Milana, budući da je i on član kraljevske srbske porodice. Protiv tomu članku govorio je jedini Garašanin, bivši ministar predsjednik kralja Milana i njegov najverniji prijatelj!

Bugarska: Vrednog vlasti kneza Coburg nije još pošlo za rukom uloviti župić ministra Belčora. Obvezito se misli, da bijaše namjenjeno ubojito olovo ministru Stambulovu, na kojem da se htjedao osvetiti pristaše ustreženog majora Panice. Srpska vlast zabranila je bugarskim izseljencima prebivati na granici Srbije, dočim mogu stanovati unutar zemlje, ako se obvezu, da će se kaviti svakog političkog djelovanja.

Rusija: Protoslavenski listovi predvadajuju Rusiju, da je njezina agitacija u Bugarskoj izazvala utoru proti Stambulovu. Dakako, da se u Rusiji smiju takvom naklapjanju, koje dolazi jedino od straha pred velikom slavenskom državom, koja je još k tomu u vrlo prijateljskih odnosajih sa Francuzkom.

Francuzka: Ovih dana umro je u Francuzkoj negdašnji ministar finančnog L'oyer-Quertier, koji je pod pokojnim predsjednikom republike Thiersom izplatio Njemačkoj u nečuveno kratko doba i prije nego li bijaše dogovoren silni ratni dug od pet milijarda franaka.

Italija: Sv. Otac držati će polovicom budućega mjeseca konsistorij, u kojem će imenovati više kardinala. Medju takovimi spominju i bečkoga nadbiskupa Grusu.

Razgovor

među Zvankom i Marucom na Zamberskoj lokvi na Novačini Porečkoj.

Zv. Dobro jutro kuma!

Mar. Bog daj kuma moja.

Zv. Ala baš mi je draga, da smo se ovdje, čomo se će malo porazgovoriti.

Mar. Željna kuma moja, ja bih se veselo razgovarala, ali me nije volja.

Zv. Reži Maria! ča vam je, da ste tako žaloština?

Mar. Vidite, neki dan sam slučajno pala poli Sveti Jerolim, kad su grob kopali za onu pokojnu, i vidiš sam kad su van prehitili nekoga mrtvaca, koj je bio zakopan tamo prošle jeseni, pak mi je valje težko došlo. Onda mi je na pamet palo, da bi me bro Bog sudis, i da bi se a mojim tučnim tilom onako potoparali; ili da bi se a kojim mojim dijetom to dogodilo, bih valje umrla od žalosti.

Zv. Vero vam vjerujem, žaši čam i ja ženska jako strahljiva; kada vidiš mrtvaca, ka osam dan čini mi se, da čemi se kadi prikazati.

Mar. Ja bih rekla, da ovog proletja te groblje protegnuti, jer adicijonalne smo platili, a ondi, da su razkopali, nete valja kapuz posediti.

Zv. Ja sam čula na jeno ubo, i siguro mi je reka moj Mate, da je čuvači povidati, da s onima beć, da se je pilo u vrime od balotacijoni, i kuma Petrić da se je bila pripaštena, pak osam dan da ni bin za korist.

Mar. Ali nevirujemo, da se tako povidiva našom matkom.

Zv. He, ter vidite, da se nas nego alipi. Kada se bliznici kakovi balotacijoni, svatko nam se običava, sve se započne, a nis se nedovrši. Vidite, niko litu,

kada su imali učiniti podešata Sibasla, mirili su cestu na Žiković, Vržnavere, kroz Antonce u Poreč; a kad je on posta potrebit, ki je već vidia ni pisan ni ceste; sve se je pogubilo, kako i lanjski snig.

Mar. Meni je reka moj muž, da će učiniti riker, i da će poći od gospodara do gospodara, da ga pedjuš, pak da će ga poslati kamo on zna, pošto smo adicijonalne platili.

Zv. Da, ter i Baderjanom da su zapucali neki adicijonal, pak se nezna ni zašto ni za baš.

Mar. Ča neznaće, da beći vajk rabe, a osobito u vakovoj prilikoj.

Zv. Ali kuma moja, može se je pilo u našoj Novojravi kako i posavd „ala mak“.

Mar. Da je da; i dva od njih, da su hodili u Poreč svaki po 200 for. za tu svrhu. Jedan od tih je lačan, a drugi nije, ali ih je stjedno uzeo.

Zv. Lačan ili ne lačan se ta tobože segavi, da gospodi gule beći za niš, samo da glasuju i da čine druge glasovati za nje.

Mar. A tam se vidi, da je to za niš; a tim se prodaju, kako i blago na samiju bikar.

Zv. Kuma moja, na Boga bih bila prigleda, da naša boljanstina se neće namazati, jer sam ju vajk držala za razumnu glavu u komoru; ali kad se je pustilo podkaputi ovaj put, nikad drugo još niš nevirujem, kada bude ča dobro govorila za komon.

Mar. Ali nidan si nije toliko plučna razvrucia i si jezik razderā u onoj prilikoj kako je ona črna trlica.

Zv. Reža je meni moj muž, da si je perancu razbilja, ča nas pere po svitu, da smo „čačav“ i da smo u njenoj kujiji zapisiveni.

Mar. Da bi ki? Ma furešti, dođu ovamo lačni i puni mižerija, pa kad se namjeru, name prislušaju imen „čačav“ i još drugo.

Zv. Vero mene nezapisio više, pošto imam kamo poći, me ne vidi poli sebe više.

Mar. Ste čula pak ona druga?

Zv. Koju, ča?

Mar. Da je oni ki ima vrat kako kaleb, noge kako oni veliki skakavac, včinjava petećion Štor Andrija i Štor Makarotto za beće ča jo hodia za nje ljudi kupovat u vrime balotacijoni.

Zv. A pak kako su učinili?

Mar. Bogove price su bile, andas je učinio sentencu, da plate, a oni tik tak su mu ih nabrojili prid svđecem.

Zv. Ki zna koliko?

Mar. To pravo neznam; neki govore 40 sifatini, drugi 60.

Zv. Vraže, to je stvarak!

Mar. Kuma moja, po svoj Istriji su se naši ljudi probudili; studa išču, da se brat s bratom sjedinj i s bratkom slogom opeš, samo naši Novačani i Tarcani se puste za nos voditi od dva tri bosuna.

Zv. Naši nete poznati brata za brata, pak imamo tudjince za gospodara.

Mar. Gospoda su jasno pokvarila naš put, sijuc među njim avakojako zlo, bezvratno i framazinstvo; sad baš žalibote se već nepoznaju ni ča je poštene, ni eram ljkusa, ni strah bojni, na misto či bi nam imali davati dobar izgled.

Zv. S tim potvrđuju, da su huji od nas.

Mar. Nu, Bože milij tako su se ponizili svojim deli, zalutali su avojom glavom, da neznaće više kamo te a njom udariti, ter uprsto kad bi imali još malo poštenej obrazu, bi se morali prid svđilim sunčem sakriti.

Zv. Oni nam brane, da nebudemo Hrvati, nego da smo njihovi: „Buoni Vilianovesi i amici“, zato nam na sliči rivaju svoju pamet na usatu, na nos i na uši kroz svoga tiroča. Pak da čemo postati gladki i fini, studiani i bogati. Naši te biti onda kaljeri, kako je bio Rigo i za arate se to se če talijanske kulture; onda da čemo biti jednaki njima i Istrija de če biti spašena.

Mar. I ja djam, da će onaj put, al tega nete dočekati.

Zv. Intanto svoni podno u Svetom Jerolimom, pojno lipu sada doma, Bog s vami kuma.

Mar. Bog, kuma moja, Bog!

Hrvati-Latinom!

Roblio bješimo vama, gospodaram; I kô njezda pradjeda vam starom

Bezpravno je roblio bilo biće. Slobode i bez strojevolje, sve se započne, I nam takvo spremali ste žice,

Ili takvo ili malo bolje:

Ta vaš avaki smjeru je tvor,

Da izbriše materin nam sbor

I iz sreća i iz zemlje lica; Da vas vječna zaokuplja tmica, Rođa se od kri, da su hule Na slobodu običane kule.

J. dok u toj lutali smo tmuši, Dok u vaših lutke bješmo rukah, Nije bilo krotkijega puta Na jesiku vam sâ u ne u duši; Jer kad svojim odgojismu znojem Djeca koju mudro možete uputi. Da mi nismo sojci za tu svojem Uzivaju, nam zaprijetite bojem, I mal' da nam te vaspriju huti Ne žapiste dožinom lev iz putu Netom uzduž za pravdom se vinu.

Ne bje dosia: sad kad otačinu

Ustajemo svjetlim branit glasom, Kad rapimo, dieće nam rođeno

Nek joj bude na branik i spasom, Počinjate djelo nečuveno:

Gudište taj vapaj naših vaja Silovite i bez povreda!

Pak da zlosti operete crni, Dobar glas nam i poštene skvri,

Podnosiči nam barbarštine 'pake'; Ali znate, da koprene take

Ak' i crni, odvjeć se prozire: Cva mu obraz, koj se jili dođinom!

Neka, neka! — i pleme vam davno Proganjalo ono slivo slavno, Što slobodu zagovarje ljudi,

I njegove vjerne slijedbenike;

A' što više ovih na smrt audi, Tim' jili više je krvi iznikne. Baš tako će ugiveni glasi Urođiti stotstrakini klasi.

Ta od nele rašim čemo lovcem, Kad godjij dodju, da nas sladkom rieci Zavaraju i judinim novcem.

Grmat varža: — ded se odaleđi! — I pokazati plouču, na koji piše:

— Nasilni sta, nećemo vas više! — Nadgrobnica to je vaši vlasti, Koju sam izklesao eto;

Nike pak je sad držanstro sveto Živije kopat premodri grob tmasti, Da nas brije krvida mino kletka: Eto, to je sva naša osveta!

Anton Terezin.

Franina i Jurina

Jur. Ti Franin moj, ukaši svaku litu na veliki četrtak poći u Poreč; si — li biš i ovo lito?

Fr. Sam, i baš lipih ti imam za povidati od doći.

Jur. Nu, da čujemo.

Fr. Zus i ti, da ja nisam prijatelj od ostarijah; na onaj dan mora sam po nikom poslu i ja u lokandu, i to prvo neg sam pošta u crkvu. Ostao sam ti drate izvan sebe, kad vidiš, da ti tamo niki mali gocepodičiš meso ruča.

Jur. U veli četrtak ratići, i to još meso! To ni mogu biti krajtan; morao je biti kakovi furešt druge vire.

Fr. Reklji su mi, da je Porečan naše vire: niki „don Gregotin“.

Jur. To je dake onaj isti, kemu na čest su 4. marta i isti porečki popi okna razsvitili?

Fr. Da baš onaj; jer on si misli — i pravo ima — : kad su moji don-kolegi tajko veselje pokazali, da budemo ja deputat za Beč, te me lakše duše odriči i od griba, da ručam meso na veliki četrtak.

Jur. To je jedna, a druga?

Fr. Baš i u crkvi; jer barem meni se vidi, da nije lipa ni mudro, i nije pristojno, da pop i tvoji crkvi viči, i se skida na tujega sponara, i toliko,

da ga ni tuča.

Jur. A zašto je to bilo?

7. Pop je rekao, da je jedanput čuva tog a zvona vikati po cesti „živie“. 8. Koliko je znana kričanska nauka, mislim da tebi može biti grub. 9. Še zna, da ti te grbi; ma da bi bila vika taj zvona „živie“, ovaj pop bi ga bio održao od svih njegovih griba.

10. Zašto zvoni o podne u Poreču? 11. Ja mislim, da — kako i drugo — zato, da su ljudi domisle, da mole anjelsko posdravljenje. 12. Mi priprostili ljudi mislimo tako; a Porečani — modre i razsvijene glave — drugače misle i delaju.

13. Ča nisu naše vero? 14. Čini se, da ne; jer niki dan kad sam usred Poreča skinula klobuk, da ču se pomoliti, kad je zazvono podne, prišlo u meni niki Porečani, i mi začinju na vas glas: „Porko di un kroato, meti li kapel, se no...“ i podigli sa posti, kako da te me udriši, aki ih ne poslešam. Od straha za svoju kožu moram sam se pokriti. Kad se dalečim nekoliko od njih, skinula sam opeta svoj klobuk, da odmoli anjelski pozdrav. Ali evo ih opet polag mene, došli su (treći) sa manom; i moram sam se pokriti, drugači ih viđalo slabo za moju glavu. 15. Ma da mi povidam! I ovaki ljudi bi u naši bili svoga deputata urinuti? Bili on smis, da bi i htio, braniti u Beče, ča je božja i crkveno? 16. Doistine nebi!

17. Čuva sam, da je niki šarenjak rekao od nikoga našega fiduciara: da bi bila ovaj dobar za krompir a kožom jesti, a ne za fiduciara. 18. A zašto je to rekao od poštovanoga čovjeka?

19. Jer se ni del podkupiti; i jet su i naši ljudi sad pučeli krompir lupti, i u obće svakoj stvari pogledati pod kožu prie, nego ju stave u testa. 20. U dobar čas! bolje sad nego nikad. Da su tako i prie činili, i svakoj stvari pod kožu pogledali, vidili bi bili mnogo puta, da pod krompirom kožom davalo se je ujima pravi točig.

g. Ivan Nabergoj, a među izvanjskim članovi nalazio se i državni zastupnik g. prof. Vjekoslav Spinčić. Kao gost prisustvovao je skupičari urednik vrlo cijene naše drugarice goričke „Nove Soće“ g. A. Gavričić.

Po pročitanih i odobrenih izvještajima i u blagajnici razvila se vrlo živa rasprava o političkom položaju i stanju, koja bi imala zaujeti slavenki zastupnici na carstvinskom vjeću u obće, a naši zastupnici napose. Končano bijaše prihvaćena rezolucija, koju donosimo na preostanak. Budu li nai moguće avrilićmo se opet na tu vele zanimljivu raspravu. Na drugom mjestu donosimo imenu odbora, koji bijaše na koncu skupštine izabran.

Promaknutje. Iz Kopra javljaju nam, da je bio profesor na tamoznjoj učiteljskoj primarnici g. Josip Belačić promaknut u visi plaćeni razred. Veseli nas što su odlučujući krugovi tim promaknutjem javno pokazali, da znaju cijeniti i nagraditi nemorno djelovanje izvrstanoga našeg profesora, komu od srca festivitano na tom promaknutju.

Prvi koncert „Slovenskega perskega društva“ u Trstu. Kako smo već javili predjednica tog društva pozivaju gđe novoizabrane odbornike i zamjenike za nedjelju dne 12. t. m. sveci prvi koncert u redutnoj dvorani kazališta „Politteam Rossetti“. Program koncertu jest vrlo bogat a sudjelovat će osim pjevačkoga i tamburaškoga zbora i dve gospodje, od kojih je jedna na glasu kao izvrstan pianistica a druga kao odiljena pjevačica. Nedamo se daček, da će se a nedjelju naći na okupu iz naših boljih krugova sve, što narodao čuti.

Političko društvo „Edinstvo“. Predjednica tog društva pozivaju gđe novoizabrane odbornike i zamjenike za nedjelju dne 12. t. m. sveci prvi koncert u redutnoj dvorani kazališta „Politteam Rossetti“. Program koncertu jest vrlo bogat a sudjelovat će osim pjevačkoga i tamburaškoga zbora i dve gospodje, od kojih je jedna na glasu kao izvrstan pianistica a druga kao odiljena pjevačica. Nedamo se daček, da će se a nedjelju naći na okupu iz naših boljih krugova sve, što narodao čuti.

Sve se tiči onoga gocinca iz sela Rovinjskoga, to je star posev izvan mještina. Istina jo, da on ima škare i sunko, da mora striciti po mjeri, ali nemože ni pošto atrici po svojoj volji, jer da bi bio to mogao, bili bi moralni upiti Seljanji glasovati za talijanskog listu. Sve je on došao u naš dan u Kanfanar, moguće je, da je bio pozvan od onoga Kraljeza iz Vodnjana; ali on glass neima, posto neplaća nikakve patente, ako ne da bi bio glasovao na... daček na nje pogomogao ni razmogao.

Onaj s bradatim pasom nije u službi kralježak, nego u šarenjačkoj; osoba je to, koja neima nikakva upliva nad pukom; on je došao tako i sam kaže, da se najede.

Sve se je pomirilo, i sve se je načinilo bez savjeta bivšega njemu pravka a ljutoga nam protivnika; njemu tužnom je najgorje, jer su ga svih ostavili na cijedilu.

Tako je na tom hibemenu svetu, ništa nije stala osim mješenje. Isti njegovi sumišljenici su ga predali u ruke njegovih neprisjetljih. Sada neka si dobro zapamtiti našu zlatnu: Kolo areće u okoli, vrteći se ne prestaje itd. ili kako Talijani kažu: kad čovjek osiromaši, izgubi prijatelje i rodbinu.

Sada neka se zabavlja slijepim „tarufom“.

Goliševiću čemo ispuniti njegovo životelju, jer čemo ga na 32. maja izabrati načelnikom za oj-gove zasluge sadašnje i one od g. 1879.

Zaš nijm je, da se ih izplati. Dne 24. prosloša marča dodje kmet B. iz B. Kamaliću Poreč, plati istomu, što mu je dogovorao i zahtjeva namiru. Kad joj Kamalić čuo spomenuti „kvietanci“ raspali se prekomjerno, skoti izba stola, vičući i skutkući riu svom silom začudjenoz a zapanjenje B. kroz vrata vrat. Turao ga kroz druga i treća vrata, kroz dio hodnik, tu još jedan krički krik proti 601jetnom B. — i pod pok, lupravim, da je zastupljala svu palaću, i B. se zremo nadje na ulici na prostoru zraku. Popivši sv. da-lis su mu svu reba cijela, potriči na e. kr. sud. Tu izprijevodi sudac sve, što i kako se je bilo, ter reče, da hoće svoju namiru. Sudio pozove po službenom slugi g. Kamaliću, koji dodje, ter učini na sudu kmetu — što ni htio doma — zahtjevano namiru. Tumačenja daljnega netreba.

Mala na carevinsko vjeće za progovore tiskovnoga zakona i za ukinutje vinarskoga i koledarskoga biljeza. Predsjedničtvo knjigotiskara i slovoljevara u Pragu razposilo je uređenictvo, knjigotiskarima itd. na podpis molbu na carevinsko vjeće, kojom se molji za progovor tiskovnoga zakona i za ukinutje novinarškoga i koledarskoga biljeza. O tom predmetu bijaše juđe do sada govora u carevinskom vjeću, te pošto je ova molba pravedna i opravdana, nadamo se, da će ju svi naši zastupnici toplo preporučiti, za-govarati i doprijeti.

Pozdrana sreća, koja bi feličila putovati po našim južnim pokrajinskim u poslu jednog zavoda u dobro uvjete, i koja smade dobra preporuke, neka se oglasi prijemo ili ustimenje kod našeg uređničtva.

Novi odbor političkoga društva „Edinstvo“. Na glavnoj skupštini tog društva, obdržanoj u nedjelju dne 5. t. m. bijahu izabrani u novi odbor sljedeći članovi:

Prezajednikom g. M. Mandić, Odbor-nikom g. M. Čotić, St. Gjurić, I. M. Kljun, I. Manković, Iv. vit. Nabergoj, A. Škarab, A. Truden, I. M. Vatovac, Zamjenicom g. M. Gorjup, M. Hrvatin, Iv. Martelanc, Dr. Martelanc, Jos. Negode, J. Požar, St. Prele, A. Sancin-Drežić, Fr. Žitomir.

Slavna skupština političkoga društva „Edinstvo“. U nedjelju obdržala se redovna skupština našeg političkoga

društva na kojoj su se održale i drugi odglasovanja. Treći napokon zaduženi onoj osobu, dobili su strogi nalog, da se ne smiju ujetati u izbore, poslu po poznatim agitatorima, i tako je pobjedio protivna stranka. Uzrok pomirenja naših paša bio je da, da pobjedi za sada protivna stranka, i drugo, da se ovdje još uzdrži osoba, koju su ovamo poslali, da podigne „Pro patria“, i da drži na nogama neki umjetni italijanizam na zator naš. Pošto imade pak ona osoba svojih nepristatelja, teško bi se bila za dugo vremena vrdje uzdržala, da se naiš tako stvari okrevala.

Razlog pak, da su došli sami tri za protivnike glasovati iz sela Rovinjskog (t. d. dva zastupnika i župan) bili u tom, što se je nastojalo, da Seljanji dođe ostann, jer znamo, da kadi bi bili došli, da bi bili morali aži za protivnu listu glasovati. Upisalo je i to, što je bio postavljen za fiducijsku vijhor župan, koji je valjda sposobniji za sve prije nego li za župana. Radi toga nechtjedoje njegovi občinari dođe na izbor, da se njega glasuju.

Što se tiči onoga gocinca iz sela Rovinjskoga, to je star posev izvan mještina. Istina jo, da on ima škare i sunko, da mora striciti po mjeri, ali nemože ni pošto atrici po svojoj volji, jer da bi bio to mogao, bili bi moralni upiti Seljanji glasovati za talijanskog listu. Sve je on došao u naš dan u Kanfanar, moguće je, da je bio pozvan od onoga Kraljeza iz Vodnjana; ali on glass neima, posto neplaća nikakve patente, ako ne da bi bio glasovao na... daček na nje pogomogao ni razmogao.

Onaj s bradatim pasom nije u službi kralježak, nego u šarenjačkoj; osoba je to, koja neima nikakva upliva nad pukom; on je došao tako i sam kaže, da se najede. Sve se je pomirilo, i sve se je načinilo bez savjeta bivšega njemu pravka a ljutoga nam protivnika; njemu tužnom je najgorje, jer su ga svih ostavili na cijedilu. Tako je na tom hibemenu svetu, ništa nije stala osim mješenje. Isti njegovi sumišljenici su ga predali u ruke njegovih neprisjetljih. Sada neka si dobro zapamtiti našu zlatnu: Kolo areće u okoli, vrteći se ne prestaje itd. ili kako Talijani kažu: kad čovjek osiromaši, izgubi prijatelje i rodbinu.

Sada neka se zabavlja slijepim „tarufom“.

Goliševiću čemo ispuniti njegovo životelju, jer čemo ga na 32. maja izabrati načelnikom za oj-gove zasluge sadašnje i one od g. 1879.

Zaš nijm je, da se ih izplati. Dne 24. prosloša marča dodje kmet B. iz B. Kamaliću Poreč, plati istomu, što mu je dogovorao i zahtjeva namiru. Kad joj Kamalić čuo spomenuti „kvietanci“ raspali se prekomjerno, skoti izba stola, vičući i skutkući riu svom silom začudjenoz a zapanjenje B. kroz vrata vrat. Turao ga kroz druga i treća vrata, kroz dio hodnik, tu još jedan krički krik proti 601jetnom B. — i pod pok, lupravim, da je zastupljala svu palaću, i B. se zremo nadje na ulici na prostoru zraku. Popivši sv. da-lis su mu svu reba cijela, potriči na e. kr. sud. Tu izprijevodi sudac sve, što i kako se je bilo, ter reče, da hoće svoju namiru. Sudio pozove po službenom slugi g. Kamaliću, koji dodje, ter učini na sudu kmetu — što ni htio doma — zahtjevano namiru. Tumačenja daljnega netreba.

Mala na carevinsko vjeće za progovore tiskovnoga zakona i za ukinutje vinarskoga i koledarskoga biljeza. Predsjedničtvo knjigotiskara i slovoljevara u Pragu razposilo je uređenictvo, knjigotiskarima itd. na podpis molbu na carevinsko vjeće, kojom se molji za progovor tiskovnoga zakona i za ukinutje novinarškoga i koledarskoga biljeza. O tom predmetu bijaše juđe do sada govora u carevinskom vjeću, te pošto je ova molba pravedna i opravdana, nadamo se, da će ju svi naši zastupnici toplo preporučiti, za-govarati i doprijeti.

Pozdrana sreća, koja bi feličila putovati po našim južnim pokrajinskim u poslu jednog zavoda u dobro uvjete, i koja smade dobra preporuke, neka se oglasi prijemo ili ustimenje kod našeg uređničtva.

Novi odbor političkoga društva „Edinstvo“. Na glavnoj skupštini tog društva, obdržanoj u nedjelju dne 5. t. m. bijahu izabrani u novi odbor sljedeći članovi:

Prezajednikom g. M. Mandić, Odbor-nikom g. M. Čotić, St. Gjurić, I. M. Kljun, I. Manković, Iv. vit. Nabergoj, A. Škarab, A. Truden, I. M. Vatovac, Zamjenicom g. M. Gorjup, M. Hrvatin, Iv. Martelanc, Dr. Martelanc, Jos. Negode, J. Požar, St. Prele, A. Sancin-Drežić, Fr. Žitomir.

Slavna skupština političkoga društva „Edinstvo“. U nedjelju obdržala se redovna skupština našeg političkoga

Goricu: 1 talijanski liberalac, 3 Slovaca — 4 zast.

Istru: 3 tal. 1 Hrvat — 4 zast.

Korčaku: 8 njem. lib., 1 njem. nar. — 9 zast.

Kranjaku: 2 njem. lib., 8 Slovaca — 10 zast.

Moravsku: 19 njem. lib., 11 Staročeha, 6 srednjačaka — 36 zast.

Dolnju Austriju: 18 njem. lib., 3 njem. nar., 2 njem. slav. — 37 zast.

Gorju Austriju: 7 njem. lib., 10 njem. klerik. — 17 zast.

Solnogradsku: 2 njem. lib., 3 njem. nar., 1 antisemit. — 5 zast.

Slezku: 6 njem. lib., 1 njem. nar., 1 antisemit. — 10 zast.

Štajersku: 6 njem. lib., 9 njem. nar., 5 njem. klerik, 3 Slovaca — 23 zast.

Tirošku: 4 njem. lib., 7 njem. klerik, 3 tal. lib., 4 tal. klerik. — 18 zastupnika.

Trst: 3 tal. lib., 1 Slovensac — 4 zastupnika.

Vorarlberžaku: 1 njem. lib., 2 njem. klerik. — 3 zast.

Izabran je župnik ukupno: 109 njem. učenih liberalaca, 17 njem. narodnjaka, 29 njem. klerikalaca, 14 antisemita, 12 Staročeha, 37 Mlađečina, 18 feudalaca, 8 srednjačaka, 11 talijanaca, 4 tal. klerika, 58 Poljaka, 4 Rumunja, 8 Rusina, 8 Hrvata, 1 Srbin, 15 Slovaca.

Sestogodišnjica dolazka kuće B. D. M. na Trsat. U našem bližnjem mjestu bacu Trsatu nad gradom Riekom, poznatom svakom od naših čitalaca, slaviti će se 10. 11. i 12. svibnja (1879.) godišnja dolazka kuće B. D. Marie na Trsat. Priprete se čine velike, da svečanost bude uživljena, a naš narod, koji ljubi, stoji u goji osobitu pobožnost do Bl. Djevice, sjegurno će površiti onamu, da vidi ovu redku svečanost. Koji bi želio znati povijest crkve trsatske B. D. M. može se kupiti knjižicu izdanu za tu zgodu u hrvatskom i talijanskom jeziku, a dobije se u askrastiju iste crkve.

Nova hrvatska pjesmarica, skupica najmilijih hrvatskih pjesama, treće, sa 22 slike ukraseno izdanje, cijena 15 novč.

Zamoljeni sa viša strana varučili smo više iziskana ove objavljene pjesmarice, te ju može svatko dobiti kod našeg vredničta, koj je nam poslje 17 nov. t. j. 15 za „Pjesmaricu“ a 2 za poštarinu.

Tristogodišnjica sv. Alojzija. Poznato je dobro u katoličkom svetu, da će se sljedećih (21. junija) proslaviti tristogodišnjica smrti sv. miladića Alojzija, zaštitnika kršćanske mladeži. Sveti otac Leon XIII. izdalo je u tu vrijdu apostolsku okružnicu, kojom biskupe i katoličku mladež budri i potiče, da bi se ta svečanost dostojno proslavili po cijelom kršćanskom svetu i spasosno utiske u dnu mladeži učilišta. Sveti otac proporuča biskupom, da potanje odrede svaki u svojoj biskupiji. U tom smislu već je izdalo okružnicu i dao upute preuzvrseni biskup Strossmayer za svoju biskupiju, nadbiskup dr. Štadler na Bosnu itd. S toga su se nedavno nastali u izvanrednu sjetnicu sv. vjeronutjili zagrebačkih srednjih i pučkih škola, da so porazgovore te posavjetuju, kako bi se prema svojim moralnim i materijalnim okolnostima dostojno rade na riedka svečanost na dnevnim korist mladeži proslavila u hrvatskoj poveljnicu. Vjeroučitelji su nakon duljega i ozbiljnoga vječanja primili u program više točaka, koje će na odobrenje predložiti prečastnom duhovnom stolcu. Dve između ovih točaka jesu: album sa podpis mladeži, koji bi se posvetio polofio na grob svetoga zaštitnika Alojzija, zatim da svu muziku mladež svih zagrebačkih škola na sam blagdan sv. Alojzija pripresti zajedničko pontifikalnoj misi i pribesti u pristolnoj crkvi, za što bi se omolio, da obavi kapitularni generalni vikar, prevarili g. biskup Franjo Gašparić, a svečani kraljčki govor rekoće bi jedan od pred. gospoda kanonika Ženkovića. Ženković također strazor bi u samostanskoj crkvi misočarica a stranom u crkvi sv. Marka na koju se može najčešćije naći poslavila sam blagdan. Doista ljepe točke, koja ako se dostopo izvede, biti će kadra liepo na mladež djelovati.

„Vjesnič“ br. 13, izlazio je s ovim nadrijeđenjem: Bogu, Spjeveru August Harmanušić. — Hrvatsko more. Spjeveru Moroski Guslar. — Misao na vječnost. Napisao Janko Leskovar. — Stari kadiji. Napisao Davorin Trstenjak. — Islandski ribari. Francuzski napisao Pierre Loti. (Nastavak.) — Gogolj i Belinski. Po Pijanu priredio A. Radić. (Nastavak.) — Stari grad Kaštel. — Dalmacija: 7 Hrvata, 1 Šebini, 1 Taličan — 9 zast.

Galileiju: 56 Poljaka, 7 Rascina — 63 zastup.

Goriču: 1 talijanski liberalac, 3 Slovaca — 4 zast.

Istru: 3 tal. 1 Hrvat — 4 zast.

Korčaku: 8 njem. lib., 1 njem. nar. — 9 zast.

Kranjaku: 2 njem. lib., 8 Slovaca — 10 zast.

Moravsku: 19 njem. lib., 11 Staročeha, 6 srednjačaka — 36 zast.

Dolnju Austriju: 18 njem. lib., 3 njem. nar., 2 njem. slav. — 37 zast.

Gorju Austriju: 7 njem. lib., 7 njem. nar., 1 njem. klerik. — 17 zast.

Solnogradska: 2 njem. lib., 3 njem. nar., 1 antisemit. — 5 zast.

Slezka: 6 njem. lib., 1 njem. nar., 1 antisemit. — 10 zast.

Štajerska: 6 njem. lib., 9 njem. nar., 5 njem. klerik, 3 Slovaca — 23 zast.

Tiroška: 4 njem. lib., 7 njem. klerik, 3 tal. lib., 4 tal. klerik. — 18 zastupnika.

Trst: 3 tal. lib., 1 Slovensac — 4 zastupnika.

Vorarlberžaku: 1 njem. lib., 2 njem. klerik. — 3 zast.

Izabran je župnik ukupno: 109 njem. učenih liberalaca, 17 njem. narodnjaka, 29 njem. klerikalaca, 14 antisemita, 12 Staročeha, 37 Mlađečina, 18 feudalaca, 8 srednjačaka, 11 talijanaca, 4 tal. klerika, 58 Poljaka, 4 Rumunja, 8 Rusina, 8 Hrvata, 1 Srbin, 15 Slovaca.

Sestogodišnjica dolazka kuće B. D. M. na Trsat. U našem bližnjem mjestu bacu Trsatu nad gradom Riekom, poznatom svakom od naših čitalaca, slaviti će se 10. 11. i 12. svibnja (1879.) godišnja dolazka kuće B. D. Marie na Trsat. Priprete se čine velike, da svečanost bude uživljena, a naš narod, koji ljubi, stoji u goji osobitu pobožnost do Bl. Djevice, sjegurno će površiti onamu, da vidi ovu redku svečanost. Koji bi želio znati povijest crkve trsatske B. D. M. može se kupiti knjižicu izdanu za tu zgodu u hrvatskom i talijanskom jeziku, a dobije se u askrastiju iste crkve.

Nova hrvatska pjesmarica, skupica najmilijih hrvatskih pjesama, treće, sa 22 slike ukraseno izdanje, cijena 15 novč.

Zamoljeni sa viša strana varučili smo više iziskana ove objavljene pjesmarice, te ju može svatko dobiti kod našeg vredničta, koj je nam poslje 17 nov. t. j. 15 za „Pjesmaricu“ a 2 za poštarinu.

Tristogodišnjica sv. Alojzija. Poznato je dobro u katoličkom svetu, da će se sljedećih (21. junija) proslaviti tristogodišnjica smrti sv. miladića Alojzija, zaštitnika kršćanske mladeži. Sveti otac Leon XIII. izdalo je u tu vrijdu apostolsku okružnicu, kojom biskupe i katoličku mladež budri i potiče, da bi se ta svečanost dostojno proslavili po cijelom kršćanskom svetu i spasosno utiske u dnu mladeži učilišta.

Sveti otac proporuča biskupom, da potanje odrede svaki u svojoj biskupiji.

U tom smislu već je izdalo okružnicu i dao upute preuzvrseni biskup Strossmayer za svoju biskupiju, nadbiskup dr. Štadler na Bosnu itd. S toga su se nedavno nastali u izvanrednu sjetnicu sv. vjeronutjili zagrebačkih srednjih i pučkih škola, da so porazgovore te posavjetuju, kako bi se prema svojim moralnim i materijalnim okolnostima dostojno rade na riedka svečanost na dnevnim korist mladeži proslavila u hrvatskoj poveljnicu. Vjeroučitelji su nakon duljega i ozbiljnoga vječanja primili u program više točaka, koje će na odobrenje predložiti prečastnom duhovnom stolcu. Dve između ovih točaka jesu: album sa podpis mladeži, koji bi se posvetio polofio na grob svetoga zaštitnika Alojzija, zatim da svu muziku mladež svih zagrebačkih škola na sam blagdan sv. Alojzija pripresti zajedničko pontifikalnoj misi i pribesti u pristolnoj crkvi, za što bi se omolio, da obavi kapitularni generalni vikar, prevarili g. biskup Franjo Gašparić, a svečani kraljčki govor rekoće bi jedan od pred. gospoda kanonika Ženkovića. Ženković također strazor bi u samostanskoj crkvi misočarica a stranom u crkvi sv. Marka na koju se može najčešćije naći poslavila sam blagdan. Doista ljepe točke, koja ako se dostopo izvede, biti će kadra liepo na mladež djelovati.

„Vjesnič“ br. 13, izlazio je s ovim nadrijeđenjem: Bogu, Spjeveru August Harmanušić. — Hrvatsko more. Spjeveru Moroski Guslar. — Misao na vječnost. Napisao Janko Leskovar. — Stari kadiji. Napisao Davorin Trstenjak. — Islandski ribari. Francuzski napisao Pierre Loti. (Nastavak.) — Gogolj i Belinski. Po Pijanu priredio A. Radić. (Nastavak.) — Stari grad Kaštel. — Dalmacija: 7 Hrvata, 1 Šebini, 1 Taličan — 9 zast.

Galileiju: 56 Poljaka, 7 Rascina — 63 zastup.

Goriču: 1 talijanski liberalac, 3 Slovaca — 4 zast.

Istru: 3 tal. 1 Hrvat — 4 zast.

Korčaku: 8 njem. lib., 1 njem. nar. — 9 zast.

Kranjaku: 2 njem. lib., 8 Slovaca — 10 zast.

Moravsku: 19 njem. lib., 11 Staročeha, 6 srednjačaka — 36 zast.

Dolnju Austriju: 18 njem. lib., 3 njem. nar., 2 njem. slav. — 37 zast.

Gorju Austriju: 7 njem. lib., 7 njem. nar., 1 njem. klerik. — 17 zast.

